

Zdravko Gložanski Általános Iskola, Óbecse
Tanév: 2025/2026

Tantárgy: Magyar nyelv és irodalom

Tanár: Kőműves Tímea

A magyar nyelv és irodalom tantárgy értékelésének és osztályozásának kritériumai:

Számszerű osztályozás

A félév során a tanulónak legalább **négy érdemjegyet** kell kapnia. A tanuló az alábbi érdemjegyeket szerezhetheti:

- két jegyet a dolgozatokra (kontrollfeladatokra),
- két jegyet az írásbeli feladatokra,
- két jegyet formatív értékelés alapján,
- egy jegyet a tollbamondásból/helyesírási gyakorlatból,
- egy jegyet a szóbeli feleletre (a tanár nem köteles előre bejelenteni).

A formatív értékelés elemei:

- szóbeli feleletek,
- 15 percnél rövidebb írásbeli felmérők,
- órai aktivitás (plakát, faliújság, egyéb közös munka sikeressége),
- házi feladatok.

A dolgozatok értékelésének kritériumai:

A dolgozatokat a tanár előre bejelenti, és azok irodalomból, nyelvtanból, helyesírásból vagy szövegértésből tartalmaznak kérdéseket.

A feladatok három szintre tagolódnak: alap-, közép- és haladó szint.

Értékelés százalékok alapján:

- 0%–20% = elégtelen (1)
- 21%–49% = elégséges (2)
- 50%–70% = közepes (3)
- 71%–85% = jó (4)
- 86%–100% = jeles (5)

Azok a tanulók, akiknek tanulási folyamathoz többlettámogatás szükséges (egyéni fejlesztési terv, individualizálás), egyénileg kerülnek értékelésre, képességeikhez és munkához való hozzáállásukhoz mérten.

5. osztály

Jeles (5)

Irodalom

A tanuló értő olvasással olvassa a különféle irodalmi műveket (és más szövegtípusokat), és teljesen önállóan képes:

- felismeri a konkrét szöveg műnemét és műfaját
- felismeri, megnevezi és alkalmazza a stílusrétegeket
- alapvető szövegértésre, élmény megfogalmazására,
- érvekkel alátámasztja a szövegértelmezés során felvetett téziseket, az elsajátított tudást új szövegeken tudja alkalmazni (téma, üzenet, fő- és mellékmotívumok, szereplők jellemzése, cselekedetek értékelése, ok-okozati összefüggések felismerése)
- kritikusan reflektál az olvasott szövegre, önállóan és könnyen megtalálva a megoldást

A tanuló rendszeresen olvassa a kötelező olvasmányokat és aktívan részt vesz a szövegek értelmezésében.

Az órákon mindig aktív, az előírtnál többet olvas, és más forrásokat is használ.

Nyelv

A tanuló teljes mértékben megérti a nyelvtani tananyagot, és példákon keresztül képes önállóan:

- felismeri a tanult szófajokat
- ismeri és következetesen alkalmazza a helyesírási alapelveket, valamint a helyesírási szabályok többségét
- helyesen jelöli a hosszú és rövid hangokat a tűhang-váltást mutató főnevek és igék esetében is, a hangkapcsolatokat
- helyesen írja a tulajdonneveket, a földrajzi nevek bonyolultabb eseteit
- az –i képzős mellékneveket, az igakötős igék, a névutós szerkezetek, az alanyos, tárgyas, határozós és birtokos szószerkezetek, összetételek helyesírását nem véti el
- összetett mondatok írásakor többnyire jól központosz

Nyelvi kultúra

A tanuló teljes és helyes mondatokban fogalmaz, sikeresen és önállóan képes szövegrészleteket fejből elmondani; történeteket, olvasmányokat elmesélni és leírni; logikus és érzelmi kifejezőerőt mutat minden beszédgyakorlatban (mindennapi élet témáiban és irodalmi élményekben).

Írásbeli munkái tartalmasak, helyesek, jól felépítettek, érdekesek, kreatívak és fantáziadúsak. Önállóan megtalálja a szükséges információkat a szövegben, valamint önállóan sorolja fel a szinonimákat és antonimákat.

Nagyon jó (4)

Irodalom

A tanuló értő olvasással olvassa a különféle irodalmi műveket (és más szövegtípusokat), és többnyire önállóan képes:

- saját élményeit megfogalmazni
- meghatározni a mű irodalmi nemét és műfaját;
- Különbséget tenni költő és lírai én, elbeszélő és író között
- felismerni a népi és írói irodalom jellemzőit, és azokat konkrét szövegekben bizonyítani;
- felismerni a stíluseszközöket (megszemélyesítés, hasonlat, hangutánzás, jelző), és azokat használni szóban és írásban;
- különbséget tenni költő és lírai én, elbeszélő és író között;
- viszonylag könnyen jut el a megoldáshoz.

A tanuló majdnem mindig elolvassa a kötelező olvasmányokat és részt vesz az értelmezésben.

Az órákon aktív, gyakran többet olvas az előírtnál, és gyakran használ kiegészítő forrásokat is.

Nyelv

A tanuló majdnem teljes mértékben, megértéssel sajátítja el a nyelvtani tananyagot, és példákon keresztül többnyire hibátlanul képes alkalmazni a megszerzett tudást:

- felismeri a tanult szófajokat
- felismeri a többszófajúságot
- ismeri és következetesen alkalmazza a helyesírási alapelveket, valamint a helyesírási szabályok többségét
- helyesen jelöli a hosszú és rövid hangokat a tőhang-váltást mutató főnevek és igék esetében is, a hangkapcsolatokat
- helyesen írja a tulajdonneveket, a földrajzi nevek bonyolultabb eseteit
- az –i képzős mellékneveket, az igakötős igék, a névutós szerkezetek, az alanyos, tárgyas, határozós és birtokos szó szerkezetek, összetételek helyesírását nem véti el

Nyelvi kultúra

A tanuló beszédét teljes és helyes mondatokban fogalmazza meg, sikeresen és többnyire önállóan képes fejből elmondani kiválasztott szövegrészeket vagy irodalmi műveket; elmesélni, elmondani, leírni történeteket.

Legtöbbször logikus és érzelmi kifejezőerőt mutat minden beszédgyakorlatban (mindennapi élet témáiban és irodalmi élményekben).

Írásbeli munkái tartalmasak, többnyire helyesek, szerkezetileg rendezettek.

Önállóan megtalálja a szükséges információkat a szövegben, képes szinonimákat és antonimákat felsorolni.

Közepes (3)

Irodalom

A tanuló különféle irodalmi műveket (és más szövegtípusokat) olvas, és:

- részben képes megfogalmazni élményeit;
- önállóan meghatározza a mű irodalmi nemét, de a műfaj megállapításához segítséget igényel;
- ismeri a stílusesszközök meghatározásait, és tanár vagy társ segítségével felismeri azokat a szövegben (megszemélyesítés, hasonlat, hangutánzás, jelző);
- részben sajátítja el az irodalmi fogalmakat és terminusokat, olykor részt vesz az irodalmi szöveg értelmezésében.

A legtöbb esetben elolvassa a kötelező olvasmányokat, és olykor részt vesz azok megbeszélésében.

Az órákon időnként aktív.

Nyelv

A tanuló képes meghatározni a nyelvtani tananyagot, megjegyzi és visszaadja azt, de nem tanul rendszeresen, és hibázik a tudás alkalmazásában. Részben képes:

- felismeri a tanult szófajokat
- felismerni az alapvető mondatrészeket;
- tanári segítséggel megkülönböztetni az igeidőket és a nyelvtani kategóriákat;
- alkalmazni a helyesírás szabályait írásban (nagybetűhasználat, egybe- és különírás, központozás: vessző, idézőjel, gondolatjel);
- diktálás után ír (legfeljebb 8 hiba);
- válaszolni nyílt végű kérdésekre, de mondatai nem helyesek nyelvtanilag és helyesírásiilag;
- többnyire helyesen ejti a hangokat, de olykor hibázik a hangsúlyozásban, intonációban és a hangos olvasásban.

Nyelvi kultúra

A tanuló szóbeli üzeneteket, megtanult szövegrészeket vagy irodalmi műveket tanári segítséggel tud visszaadni, elmesélni és leírni a különféle beszédgyakorlatokban (mindennapi témákban és irodalmi élményekben).

Írásbeli munkái részben kidolgozottak tartalmilag, részben helyesek és szerkezetileg rendezettek.

Segítséggel találja meg a szükséges információkat a szövegben, és tud szinonimákat és antonimákat megnevezni.

Elégséges (2)

Irodalom

A tanuló gyengén olvas különféle irodalmi műveket (és más szövegtípusokat), és néha részben képes megfogalmazni élményeit.

- néha segítséggel képes meghatározni a mű irodalmi nemét, a műfaj megállapításához viszont állandó segítségre szorul.
- ösztönzés hatására ritkán képes felismerni egyes kompozíciós elemeket.
- megkülönbözteti a népi és az írói irodalmat.

- bizonyos irodalmi fogalmakat (pl. megszemélyesítés, hasonlat, hangutánzás, jelző; költő és lírai én; elbeszélő és író; négysoros, tízes és nyolcas szótagszámú vers; üzenet, szereplők tulajdonságai, cselekedetek értékelése) ösztönzésre és segítséggel felismer.
- többnyire nem olvassa el a kötelező olvasmányokat, és ritkán vesz részt az értelmezésben.
- az órákon ritkán aktív.

Nyelv

A tanuló ritkán tudja meghatározni a nyelvtani tananyagot, részben megjegyzi és visszaadja, de ritkán tanul, ezért nem tudja alkalmazni a megszerzett tudást:

- olykor felismeri az alapvető mondatrészeket;
- tanári segítséggel megkülönbözteti az igeidőket;
- nagyobb helyesírási és nyelvtani hibákat vét;
- folyamatos tanári segítségre szorul;
- többnyire helyesen ejti a hangokat, de általában hibázik a hangos olvasás során.

Nyelvi kultúra

A tanuló ritkán képes szóbeli fogalmazásra, fejből elmondani kijelölt szövegrészleteket vagy irodalmi műveket, történetet elmesélni, elmondani vagy leírni, még tanári segítséggel is, a beszédgyakorlatokban (mindennapi témákban és irodalmi élményekben).

Írásbeli munkái logikailag összefüggéstelenek és tartalmilag szegényesek, de kapcsolódnak a témához; sok helyesírási, nyelvtani és stilisztikai hibát tartalmaznak, de a forma megvan.

Néha képes szinonimákat felsorolni tanári segítséggel.

Elégtelen (1)

Irodalom

A tanulónak nincs kialakult érdeklődése az olvasás iránt, és még megfelelő motivációval és segítséggel sem vesz részt a szövegértelmezésben.

- nem rendelkezik alapvető irodalomelméleti ismeretekkel.
- gyenge olvasási készsége miatt nem érti meg a szöveget.
- nem olvassa a kötelező olvasmányokat, nem vesz részt az értelmezésben.
- az órákon passzív, nem aktív.

Nyelv

A tanuló nem sajátította el a nyelvtani tananyagot, nem ismeri fel a nyelvtani kategóriákat.

- nem rendelkezik előismeretekkel, ezért nehezen követi a tananyagot.
- passzív és érdektelen.
- nem fogadja el sem a tanár segítségét, sem tanácsait.

Nyelvi kultúra

A tanuló nem képes szóbeli fogalmazásra, fejből elmondani kijelölt szövegrészeket vagy irodalmi műveket, történetet elmesélni, elmondani vagy leírni, még a tanár segítségével sem, a beszédgyakorlatokban (mindennapi témákban és irodalmi élményekben).

Írásbeli munkái logikailag összefüggéstelenek, tartalmilag szegényesek és nem kapcsolódnak a témához; nem tartják be a helyesírási és nyelvtani normákat.

Kifejezőkészsége gyenge, olvasástechnikája nem felel meg az életkornak megfelelő szintnek.

6. osztály

Jeles (5)

Irodalom

A tanuló értő olvasással olvassa a különféle irodalmi műveket (és más szövegtípusokat), és teljesen önállóan képes:

- a kiemelt szövegrészeket/szöveghegyeket, hősök, helyzetek, témák és motívumok alapján felismerni a műnemet és a műfajt
- felismeri a konkrét szöveg műnemét és műfaját
- felfedezi a szerző és a lírai beszélő (lírai én), valamint a szerző és az elbeszélő közötti különbségeket
- felismeri, megnevezi és alkalmazza a stílusrétegeket
- felismeri, megnevezi és alkalmazza a nyelvi rétegeket
- érvekkel alátámasztja a szövegértelmezés során felvetett téziseket, az elsajátított tudást új szövegeken tudja alkalmazni (téma, üzenet, fő- és mellékmotívumok, szereplők jellemzése, cselekedetek értékelése, ok-okozati összefüggések felismerése)
- kritikusan reflektál az olvasott szövegre, önállóan és könnyen megtalálva a megoldást
- saját élményeit megfogalmazni
- felismerni a népi és az írói irodalom jellemzőit, és azokat konkrét szövegekben bizonyítani
- különbséget tenni költő és lírai én, elbeszélő és író között
- felismerni a stílusesszókákat (megszemélyesítés, hasonlat, hangutánzás, jelző), és azokat alkalmazni szóban és írásban;

A tanuló rendszeresen olvassa a kötelező olvasmányokat és aktívan részt vesz a szövegek értelmezésében.

Az órákon mindig aktív, az előírtnál többet olvas, és más forrásokat is használ.

Nyelv

A tanuló teljes mértékben megérti a nyelvtani tananyagot, és példákon keresztül képes önállóan:

- felismeri a tanult szófajokat
- felismeri a többszófajúságot
- ismeri és következetesen alkalmazza a helyesírási alapelveket, valamint a helyesírási szabályok többségét
- helyesen jelöli a hosszú és rövid hangokat a tőhang-váltást mutató főnevek és igék esetében is, a hangkapcsolatokat
- helyesen írja a tulajdonneveket, a földrajzi nevek bonyolultabb eseteit
- Aa –i képzős mellékneveket, az igakötős igék, a névutós szerkezetek, az alanyos, tárgyas, határozós és birtokos szó szerkezetek, összetételek helyesírását nem véti el
- összetett mondatok írásakor többnyire jól központosz

Nyelvi kultúra

A tanuló teljes és helyes mondatokban fogalmaz, sikeresen és önállóan képes szövegrészeket fejből elmondani; történeteket, olvasmányokat elmesélni és leírni; logikus és érzelmi kifejezőerőt mutat minden beszédgyakorlatban (mindennapi élet témáiban és irodalmi élményekben).

Írásbeli munkái tartalmasak, helyesek, jól felépítettek, érdekesek, kreatívak és fantáziadúsak. Önállóan megtalálja a szükséges információkat a szövegben, valamint önállóan sorolja fel a szinonimákat és antonimákat.

Nagyon jó (4)

Irodalom

A tanuló értő olvasással olvassa a különféle irodalmi műveket (és más szövegtípusokat), és többnyire önállóan képes:

- saját élményeit megfogalmazni
- meghatározni a mű irodalmi nemét és műfaját;
- különbséget tenni költő és lírai én, elbeszélő és író között
- felismeri a következő alakzatokat (metafora, szimbólum, allegória, áthajlás)
- el tudja különíteni epikus művekben (a meséket és mítoszokat leszámítva) a mű időviszonyait (az elbeszélte időt; az elbeszélés idejét; az elbeszélte események időtartamát), valamint a befogadás idejét.
- felismerni a népi és írói irodalom jellemzőit, és azokat konkrét szövegekben bizonyítani;
- felismerni a stílus eszközöket (megszemélyesítés, hasonlat, hangutánzás, jelző), és azokat használni szóban és írásban;
- különbséget tenni költő és lírai én, elbeszélő és író között;
- érvekkel alátámasztani a szövegértelmezés során felvetett téziseket, az elsajátított tudást többnyire önállóan új szövegeken alkalmazni (téma, üzenet, fő- és mellékmotívumok, szereplők jellemzése, cselekedetek értékelése, ok-okozati összefüggések felismerése);
- kritikusan reflektálni az olvasott szövegre, önálló és értékelő képességei fejlettek, viszonylag könnyen jut el a megoldáshoz.

A tanuló majdnem mindig elolvassa a kötelező olvasmányokat és részt vesz az értelmezésben.

Az órákon aktív, gyakran többet olvas az előírtnál, és gyakran használ kiegészítő forrásokat is.

Nyelv

A tanuló majdnem teljes mértékben, megértéssel sajátítja el a nyelvtani tananyagot, és példákon keresztül többnyire hibátlanul képes alkalmazni a megszerzett tudást:

- felismeri a tanult szófajokat
- felismeri a többszófajúságot
- ismeri és következetesen alkalmazza a helyesírási alapelveket, valamint a helyesírási szabályok többségét

- helyesen jelöli a hosszú és rövid hangokat a tőhang-váltást mutató főnevek és igék esetében is, a hangkapcsolatokat
- helyesen írja a tulajdonneveket, a földrajzi nevek bonyolultabb eseteit
- Aa –i képzős mellékneveket, az igakötős igék, a névutós szerkezetek, az alanyos, tárgyas, határozós és birtokos szószerkezetek, összetételek helyesírását nem véti el

Nyelvi kultúra

A tanuló beszédét teljes és helyes mondatokban fogalmazza meg, sikeresen és többnyire önállóan képes fejből elmondani kiválasztott szövegrészeket vagy irodalmi műveket; elmesélni, elmondani, leírni történeteket.

Legtöbbször logikus és érzelmi kifejezőerőt mutat minden beszédgyakorlatban (mindennapi élet témáiban és irodalmi élményekben).

Írásbeli munkái tartalmasak, többnyire helyesek, szerkezetileg rendezettek.

Önállóan megtalálja a szükséges információkat a szövegben, képes szinonimákat és antonimákat felsorolni.

Közepes (3)

Irodalom

A tanuló különféle irodalmi műveket (és más szövegtípusokat) olvas, és:

- részben képes megfogalmazni élményeit;
- önállóan meghatározza a mű irodalmi nemét, de a műfaj megállapításához segítséget igényel;
- ösztönzésre képes felismerni bizonyos kompozíciós elemeket;
- ismeri a népi és írói irodalom jellemzőit;
- ismeri a stílusesszók meghatározásait, és tanár vagy társ segítségével felismeri azokat a szövegben (megszemélyesítés, hasonlat, hangutánzás, jelző);
- részben sajátítja el az irodalmi fogalmakat és terminusokat, olykor részt vesz az irodalmi szöveg értelmezésében.

A legtöbb esetben elolvassa a kötelező olvasmányokat, és olykor részt vesz azok megbeszélésében.

Az órákon időnként aktív.

Nyelv

A tanuló képes meghatározni a nyelvtani tananyagot, megjegyzi és visszaadja azt, de nem tanul rendszeresen, és hibázik a tudás alkalmazásában. Részben képes:

- felismeri a tanult szófajokat
- felismerni az alapvető mondatrészeket;
- tanári segítséggel megkülönböztetni az igeidőket és a nyelvtani kategóriákat;
- alkalmazni a helyesírás szabályait írásban (nagybetűhasználat, egybe- és különírás, központozás: vessző, idézőjel, gondolatjel);
- diktálás után ír (legfeljebb 6 hiba);

- válaszolni nyílt végű kérdésekre, de mondatai nem helyesek nyelvtanilag és helyesírásiilag;
- többnyire helyesen ejti a hangokat, de olykor hibázik a hangsúlyozásban, intonációban és a hangos olvasásban.

Nyelvi kultúra

A tanuló szóbeli üzeneteket, megtanult szövegrészleteket vagy irodalmi műveket tanári segítséggel tud visszaadni, elmesélni és leírni a különféle beszédgyakorlatokban (mindennapi témákban és irodalmi élményekben).

Írásbeli munkái részben kidolgozottak tartalmilag, részben helyesek és szerkezetileg rendezettek.

Segítséggel találja meg a szükséges információkat a szövegben, és tud szinonimákat és antonimákat megnevezni.

Elégséges (2)

Irodalom

A tanuló gyengén olvas különféle irodalmi műveket (és más szövegtípusokat), és néha részben képes megfogalmazni élményeit.

- néha segítséggel képes meghatározni a mű irodalmi nemét, a műfaj megállapításához viszont állandó segítségre szorul.
- ösztönzés hatására ritkán képes felismerni egyes kompozíciós elemeket.
- megkülönbözteti a népi és az írói irodalmat.
- bizonyos irodalmi fogalmakat (pl. megszemélyesítés, hasonlat, hangutánzás, jelző; költő és lírai én; elbeszélő és író; négysoros, tízes és nyolcas szótagszámú vers; üzenet, szereplők tulajdonságai, cselekedetek értékelése) ösztönzésre és segítséggel felismer.
- többnyire nem olvassa el a kötelező olvasmányokat, és ritkán vesz részt az értelmezésben.
- az órákon ritkán aktív.

Nyelv

A tanuló ritkán tudja meghatározni a nyelvtani tananyagot, részben megjegyzi és visszaadja, de ritkán tanul, ezért nem tudja alkalmazni a megszerzett tudást:

- olykor felismeri az alapvető mondatrészeket;
- tanári segítséggel megkülönbözteti az igeidőket;
- nagyobb helyesírási és nyelvtani hibákat vét;
- folyamatos tanári segítségre szorul;
- többnyire helyesen ejti a hangokat, de általában hibázik a hangos olvasás során.

Nyelvi kultúra

A tanuló ritkán képes szóbeli fogalmazásra, fejből elmondani kijelölt szövegrészleteket vagy irodalmi műveket, történetet elmesélni, elmondani vagy leírni, még tanári segítséggel is, a

beszédgyakorlatokban (mindennapi témákban és irodalmi élményekben).
Írásbeli munkái logikailag összefüggéstelenek és tartalmilag szegényesek, de kapcsolódnak a témához; sok helyesírási, nyelvtani és stilisztikai hibát tartalmaznak, de a forma megvan.
Néha képes szinonimákat felsorolni tanári segítséggel.

Elégtelen (1)

Irodalom

A tanulónak nincs kialakult érdeklődése az olvasás iránt, és még megfelelő motivációval és segítséggel sem vesz részt a szövegértelmezésben.

- nem rendelkezik alapvető irodalomelméleti ismeretekkel.
- gyenge olvasási készsége miatt nem érti meg a szöveget.
- nem olvassa a kötelező olvasmányokat, nem vesz részt az értelmezésben.
- az órákon passzív, nem aktív.

Nyelv

A tanuló nem sajátította el a nyelvtani tananyagot, nem ismeri fel a nyelvtani kategóriákat.

- nem rendelkezik előismeretekkel, ezért nehezen követi a tananyagot.
- passzív és érdektelen.
- nem fogadja el sem a tanár segítségét, sem tanácsait.

Nyelvi kultúra

A tanuló nem képes szóbeli fogalmazásra, fejből elmondani kijelölt szövegrészeket vagy irodalmi műveket, történetet elmesélni, elmondani vagy leírni, még a tanár segítségével sem, a beszédgyakorlatokban (mindennapi témákban és irodalmi élményekben).
Írásbeli munkái logikailag összefüggéstelenek, tartalmilag szegényesek és nem kapcsolódnak a témához; nem tartják be a helyesírási és nyelvtani normákat.
Kifejezőkészsége gyenge, olvasástechnikája nem felel meg az életkornak megfelelő szintnek.

7. osztály

Jeles (5)

Irodalom

A tanuló értő olvasással olvassa a különféle irodalmi műveket (és más szövegtípusokat), és teljesen önállóan képes:

- a kiemelt szövegrészeket/szöveghelyek, hősök, helyzetek, témák és motívumok alapján felismerni a műnemet és a műfajt
- felismeri a szöveg műfaját, közlésmódját és stílusát,
- felfedezi a szerző és a lírai beszélő (lírai én), valamint a szerző és az elbeszélő közötti különbségeket
- felismeri a különböző verselési formákat (ütemhangsúly, időmérték) és a következő alapfogalmakat: alliteráció, belső rím, szinesztézia, töismétlés, halmozás, illetve felsorolás,
- versciklus, látomás, ars poetica, gondolati líra
- felismeri, megnevezi és alkalmazza a stílusrétegeket
- felismeri, megnevezi és alkalmazza a nyelvi rétegeket
- képes az olvasott szövegekkel kapcsolatban kérdéseket feltenni, véleményt, kritikát
- nézőpontú hozzászólást formálni,
- érvekkel alátámasztja a szövegértelmezés során felvetett téziseket, az elsajátított tudást új szövegeken tudja alkalmazni (téma, üzenet, fő- és mellékmotívumok, szereplők jellemzése, cselekedetek értékelése, ok-okozati összefüggések felismerése)
- kritikusan reflektál az olvasott szövegre, önállóan és könnyen megtalálva a megoldást
- saját élményeit megfogalmazni
- felismerni a népi és az írói irodalom jellemzőit, és azokat konkrét szövegekben bizonyítani
- különbséget tenni költő és lírai én, elbeszélő és író között
- felismerni a stíluseszközöket (megszemélyesítés, hasonlat, hangutánzás, jelző), és azokat alkalmazni szóban és írásban;

A tanuló rendszeresen olvassa a kötelező olvasmányokat és aktívan részt vesz a szövegek értelmezésében.

Az órákon mindig aktív, az előírtnál többet olvas, és más forrásokat is használ.

Nyelv

A tanuló teljes mértékben megérti a nyelvtani tananyagot, és példákon keresztül képes önállóan:

- felismeri a tanult szófajokat
- felismeri a többszófajúságot
- ismeri és következetesen alkalmazza a helyesírási alapelveket, valamint a helyesírási szabályok többségét
- helyesen jelöli a hosszú és rövid hangokat a tőhang-váltást mutató főnevek és igeek esetében is, a hangkapcsolatokat
- helyesen írja a tulajdonneveket, a földrajzi nevek bonyolultabb eseteit

- az -i képzős mellékneveket, az igakötős igék, a névutós szerkezetek, az alanyos, tárgyas, határozós és birtokos szó szerkezetek, összetételek helyesírását nem véti el
- összetett mondatok írásakor többnyire jól központos
- felismeri és elkülöníti a mondatfajtákat szerkezetük szerint (egyszerű mondat:tőmondat, bővített mondat, hiányos mondat, összetett mondat: alárendelő, mellérendelő)
- ismeri az összetett mondat szerkezetét, a tagmondatok sorrendjét,
- ismeri a többszörösen összetett mondatot, ábrázolja az egyszerű és összetett mondatok szerkezetét,
- mondatelemzéskor felismeri a következő szintagmákat: predikatív szerkezet (igei állítmány, névszói állítmány, névszói-igei állítmány, határozott alany, határozatlan alany, általános alany, hiányos alany), tárgyas szerkezet (kettős tárgy), határozós szerkezet (hely-, idő-, mód-, eszköz-, társ-, állapot, ok-, cél-, vonzat), jel zős szerkezet (minőség-, mennyiség-, birtokos, értelmező), alárendelő és mellérendelő (halmozott) szintagma

Nyelvi kultúra

A tanuló teljes és helyes mondatokban fogalmaz, sikeresen és önállóan képes szövegrészeket fejből elmondani; történeteket, olvasmányokat elmesélni és leírni; logikus és érzelmi kifejezőerőt mutat minden beszédgyakorlatban (mindennapi élet témáiban és irodalmi élményekben).

Írásbeli munkái tartalmasak, helyesek, jól felépítettek, érdekesek, kreatívak és fantáziadúsak. Önállóan megtalálja a szükséges információkat a szövegben, valamint önállóan sorolja fel a szinonimákat és antonimákat.

Nagyon jó (4)

Irodalom

A tanuló értő olvasással olvassa a különféle irodalmi műveket (és más szövegtípusokat), és többnyire önállóan képes:

- saját élményeit megfogalmazni
- meghatározni a mű irodalmi nemét és műfaját;
- különbséget tenni költő és lírai én, elbeszélő és író között
- felismeri a következő alakzatokat (metafora, szimbólum, allegória, áthajlás)
- el tudja különíteni epikus művekben (a meséket és mítoszokat leszámítva) a mű időviszonyait (az elbeszélt időt; az elbeszélés idejét; az elbeszélt események időtartamát), valamint a befogadás idejét.
- felismerni a népi és írói irodalom jellemzőit, és azokat konkrét szövegekben bizonyítani;
- felismerni a stíluseszközöket (megszemélyesítés, hasonlat, hangutánzás, jelző), és azokat használni szóban és írásban;
- különbséget tenni költő és lírai én, elbeszélő és író között;

- érvekkel alátámasztani a szövegértelmezés során felvetett téziseket, az elsajátított tudást többnyire önállóan új szövegeken alkalmazni (téma, üzenet, fő- és mellékmotívumok, szereplők jellemzése, cselekedetek értékelése, ok-okozati összefüggések felismerése);
- kritikusan reflektálni az olvasott szövegre, önálló és értékelő képességei fejlettek, viszonylag könnyen jut el a megoldáshoz
- felismeri a szöveg műfaját, közlésmódját és stílusát,
- adott szempontok szerint válogató olvasással képes adatokat kiszűrni a szövegből és szövegek közötti összefüggéseket keresni
- megkülönbözteti a szöveg és a könyv szerkezeti egységeit (főcím, alcím, szövegtest, fejezet, bekezdés, lábjegyzet, tartalom, előszó, utószó, tárgymutató, bibliográfia),
- adott szempontok szerint válogató olvasással képes adatokat kiszűrni a szövegből és szövegek közötti összefüggéseket keresni, felfedezi a cím, a műnem, a műfaj és a szereplő közötti összefüggéseket,

A tanuló majdnem mindig elolvassa a kötelező olvasmányokat és részt vesz az értelmezésben.

Az órákon aktív, gyakran többet olvas az előírtnál, és gyakran használ kiegészítő forrásokat is.

Nyelv

A tanuló majdnem teljes mértékben, megértéssel sajátítja el a nyelvtani tananyagot, és példákon keresztül többnyire hibátlanul képes alkalmazni a megszerzett tudást:

- felismeri a tanult szófajokat
- felismeri a többszófajúságot
- ismeri és következetesen alkalmazza a helyesírási alapelveket, valamint a helyesírási szabályok többségét
- helyesen jelöli a hosszú és rövid hangokat a tőhang-váltást mutató főnevek és igék esetében is, a hangkapcsolatokat
- helyesen írja a tulajdonneveket, a földrajzi nevek bonyolultabb eseteit
- az –i képzős mellékneveket, az igakötős igék, a névutós szerkezetek, az alanyos, tárgyas, határozós és birtokos szószerkezetek, összetételek helyesírását nem véti el
- fel tudja ismerni és megnevezni a beszélő szándéka szerint elkülönülő mondatokat
- mondatelemzéskor felismeri és megnevezi a következő szintagmákat: predikatív szerkezet (igei állítmány, határozott alany), tárgyas szerkezet, határozós szerkezet (hely-, idő-, mód-, eszköz-, társ-), jelzős szerkezet (min.-, menny. ,birt)

Nyelvi kultúra

A tanuló beszédét teljes és helyes mondatokban fogalmazza meg, sikeresen és többnyire önállóan képes fejből elmondani kiválasztott szövegrészleteket vagy irodalmi műveket; elmesélni, elmondani, leírni történeteket.

Legtöbbször logikus és érzelmi kifejezőerőt mutat minden beszédgyakorlatban (mindennapi élet témáiban és irodalmi élményekben).

Írásbeli munkái tartalmasak, többnyire helyesek, szerkezetileg rendezettek.

Önállóan megtalálja a szükséges információkat a szövegben, képes szinonimákat és antonimákat felsorolni.

Közepes (3)

Irodalom

A tanuló különféle irodalmi műveket (és más szövegtípusokat) olvas, és:

- részben képes megfogalmazni élményeit;
- önállóan meghatározza a mű irodalmi nemét, de a műfaj megállapításához segítséget igényel;
- ösztönzésre képes felismerni bizonyos kompozíciós elemeket;
- ismeri a népi és írói irodalom jellemzőit;
- ismeri a stíluseszközök meghatározásait, és tanár vagy társ segítségével felismeri azokat a szövegben (megszemélyesítés, hasonlat, hangutánzás, jelző);
- részben sajátítja el az irodalmi fogalmakat és terminusokat, olykor részt vesz az irodalmi szöveg értelmezésében.

A legtöbb esetben elolvassa a kötelező olvasmányokat, és olykor részt vesz azok megbeszélésében.

Az órákon időnként aktív.

Nyelv

A tanuló képes meghatározni a nyelvtani tananyagot, megjegyzi és visszaadja azt, de nem tanul rendszeresen, és hibázik a tudás alkalmazásában. Részben képes:

- felismeri a tanult szófajokat
- felismerni az alapvető mondatrészeket;
- tanári segítséggel megkülönböztetni az igeidőket és a nyelvtani kategóriákat;
- alkalmazni a helyesírás szabályait írásban (nagybetűhasználat, egybe- és különírás, központozás: vessző, idézőjel, gondolatjel);
- diktálás után ír (legfeljebb 6 hiba);
- válaszolni nyílt végű kérdésekre, de mondatai nem helyesek nyelvtanilag és helyesírásilag;
- többnyire helyesen ejti a hangokat, de olykor hibázik a hangsúlyozásban, intonációban és a hangos olvasásban
- meg tudja különböztetni az egyszerű és összetett mondatot,

Nyelvi kultúra

A tanuló szóbeli üzeneteket, megtanult szövegrészleteket vagy irodalmi műveket tanári segítséggel tud visszaadni, elmesélni és leírni a különféle beszédgyakorlatokban (mindennapi témákban és irodalmi élményekben).

Írásbeli munkái részben kidolgozottak tartalmilag, részben helyesek és szerkezetileg rendezettek.

Segítséggel találja meg a szükséges információkat a szövegben, és tud szinonimákat és antonimákat megnevezni.

Elégséges (2)

Irodalom

A tanuló gyengén olvas különféle irodalmi műveket (és más szövegtípusokat), és néha részben képes megfogalmazni élményeit.

- néha segítséggel képes meghatározni a mű irodalmi nemét, a műfaj megállapításához viszont állandó segítségre szorul.
- ösztönzés hatására ritkán képes felismerni egyes kompozíciós elemeket.
- megkülönbözteti a népi és az írói irodalmat.
- bizonyos irodalmi fogalmakat (pl. megszemélyesítés, hasonlat, hangutánzás, jelző; költő és lírai én; elbeszélő és író; négysoros, tízes és nyolcas szótagszámú vers; üzenet, szereplők tulajdonságai, cselekedetek értékelése) ösztönzésre és segítséggel felismer.
- többnyire nem olvassa el a kötelező olvasmányokat, és ritkán vesz részt az értelmezésben.
- az órákon ritkán aktív.

Nyelv

A tanuló ritkán tudja meghatározni a nyelvtani tananyagot, részben megjegyzi és visszaadja, de ritkán tanul, ezért nem tudja alkalmazni a megszerzett tudást:

- olykor felismeri az alapvető mondatrészeket;
- tanári segítséggel megkülönbözteti az igeidőket;
- nagyobb helyesírási és nyelvtani hibákat vét;
- folyamatos tanári segítségre szorul;
- többnyire helyesen ejti a hangokat, de általában hibázik a hangos olvasás során.

Nyelvi kultúra

A tanuló ritkán képes szóbeli fogalmazásra, fejből elmondani kijelölt szövegrészleteket vagy irodalmi műveket, történetet elmesélni, elmondani vagy leírni, még tanári segítséggel is, a beszédgyakorlatokban (mindennapi témákban és irodalmi élményekben).

Írásbeli munkái logikailag összefüggéstelenek és tartalmilag szegényesek, de kapcsolódnak a témához; sok helyesírási, nyelvtani és stilisztikai hibát tartalmaznak, de a forma megvan.

Néha képes szinonimákat felsorolni tanári segítséggel.

Elégtelen (1)

Irodalom

A tanulónak nincs kialakult érdeklődése az olvasás iránt, és még megfelelő motivációval és segítséggel sem vesz részt a szövegértelmezésben.

- nem rendelkezik alapvető irodalomelméleti ismeretekkel.
- gyenge olvasási készsége miatt nem érti meg a szöveget.
- nem olvassa a kötelező olvasmányokat, nem vesz részt az értelmezésben.

- az órákon passzív, nem aktív.

Nyelv

A tanuló nem sajátította el a nyelvtani tananyagot, nem ismeri fel a nyelvtani kategóriákat.

- nem rendelkezik előismeretekkel, ezért nehezen követi a tananyagot.
- passzív és érdektelen.
- nem fogadja el sem a tanár segítségét, sem tanácsait.

Nyelvi kultúra

A tanuló nem képes szóbeli fogalmazásra, fejből elmondani kijelölt szövegrészeket vagy irodalmi műveket, történetet elmesélni, elmondani vagy leírni, még a tanár segítségével sem, a beszédgyakorlatokban (mindennapi témákban és irodalmi élményekben).

Írásbeli munkái logikailag összefüggéstelenek, tartalmilag szegényesek és nem kapcsolódnak a témához; nem tartják be a helyesírási és nyelvtani normákat.

Kifejezőképessége gyenge, olvasástechnikája nem felel meg az életkornak megfelelő szintnek.

8. osztály

Jeles (5)

Irodalom

A tanuló értő olvasással olvassa a különféle irodalmi műveket (és más szövegtípusokat), és teljesen önállóan képes:

- magas szintű irodalmi műfaj- és fogalomismeretre
- történeti és stilisztikai összefüggések felismerése
- a kiemelt szövegrészletek/szöveghehelyek, hősök, helyzetek, témák és motívumok alapján felismerni a műnemet és a műfajt
- felismeri a szöveg műfaját, közlésmódját és stílusát,
- felfedezi a szerző és a lírai beszélő (lírai én), valamint a szerző és az elbeszélő közötti különbségeket
- felismeri a különböző verselési formákat (ütemhangsúly, időmérték) és a következő alapfogalmakat: alliteráció, belső rím, szinesztézia, tóismétlés, halmozás, illetve felsorolás,
- versciklus, látomás, ars poetica, gondolati líra
- felismeri, megnevezi és alkalmazza a stílusrétegeket
- felismeri, megnevezi és alkalmazza a nyelvi rétegeket
- képes az olvasott szövegekkel kapcsolatban kérdéseket feltenni, véleményt, kritikát
- nézőpontú hozzászólást formálni,
- érvekkel alátámasztja a szövegértelmezés során felvetett téziseket, az elsajátított tudást új szövegeken tudja alkalmazni (téma, üzenet, fő- és mellékmotívumok, szereplők jellemzése, cselekedetek értékelése, ok-okozati összefüggések felismerése)
- kritikusan reflektál az olvasott szövegre, önállóan és könnyen megtalálva a megoldást
- saját élményeit megfogalmazni
- felismerni a népi és az írói irodalom jellemzőit, és azokat konkrét szövegekben bizonyítani
- különbséget tenni költő és lírai én, elbeszélő és író között
- felismerni a stíluseszközöket (megszemélyesítés, hasonlat, hangutánzás, jelző), és azokat alkalmazni szóban és írásban;

A tanuló rendszeresen olvassa a kötelező olvasmányokat és aktívan részt vesz a szövegek értelmezésében.

Az órákon mindig aktív, az előírtnál többet olvas, és más forrásokat is használ.

Nyelv

A tanuló teljes mértékben megérti a nyelvtani tananyagot, és példákon keresztül képes önállóan:

- felismeri a tanult szófajokat
- felismeri a többszófajúságot
- magas szintű nyelvtani ismeretekre, teljes mondattani rendszer (összetett mondatok, mondatkapcsolatok), nyelvtörténeti ismeretek, nyelvészeti fogalmak felismerésére és alkalmazására

- ismeri és következetesen alkalmazza a helyesírási alapelveket, valamint a helyesírási szabályok többségét
- helyesen jelöli a hosszú és rövid hangokat a tőhang-váltást mutató főnevek és igék esetében is, a hangkapcsolatokat
- helyesen írja a tulajdonneveket, a földrajzi nevek bonyolultabb eseteit
- az –i képzős mellékeveket, az igakötős igék, a névutós szerkezetek, az alanyos, tárgyas, határozós és birtokos szószerkezetek, összetételek helyesírását nem véti el
- összetett mondatok írásakor többnyire jól központosz
- felismeri és elkülöníti a mondatfajtákat szerkezetük szerint (egyszerű mondat:tőmondat, bővített mondat, hiányos mondat, összetett mondat: alárendelő, mellérendelő)
- ismeri az összetett mondat szerkezetét, a tagmondatok sorrendjét,
- ismeri a többszörösen összetett mondatot, ábrázolja az egyszerű és összetett mondatok szerkezetét,
- mondatelemzéskor felismeri a következő szintagmákat: predikatív szerkezet (igei állítmány, névszói állítmány, névszói-igei állítmány, határozott alany, határozatlan alany, általános alany, hiányos alany), tárgyas szerkezet (kettős tárgy), határozós szerkezet (hely-, idő-, mód-, eszköz-, társ-, állapot, ok-, cél-, vonzat), jel zős szerkezet (minőség-, mennyiség-, birtokos, értelmező), alárendelő és mellérendelő (halmozott) szintagma

Nyelvi kultúra

A tanuló teljes és helyes mondatokban fogalmaz, sikeresen és önállóan képes szövegrészeket fejből elmondani; történeteket, olvasmányokat elmesélni és leírni; logikus és érzelmi kifejezőerőt mutat minden beszédgyakorlatban (mindennapi élet témáiban és irodalmi élményekben).

Írásbeli munkái tartalmasak, helyesek, jól felépítettek, érdekesek, kreatívak és fantáziadúsak. Önállóan megtalálja a szükséges információkat a szövegben, valamint önállóan sorolja fel a szinonimákat és antonimákat.

Nagyon jó (4)

Irodalom

A tanuló értő olvasással olvassa a különféle irodalmi műveket (és más szövegtípusokat), és többnyire önállóan képes:

- saját élményeit megfogalmazni
- meghatározni a mű irodalmi nemét és műfaját;
- különbséget tenni költő és lírai én, elbeszélő és író között
- felismeri a következő alakzatokat (metafora, szimbólum, allegória, áthajlás)
- el tudja különíteni epikus művekben (a meséket és mítoszokat leszámítva) a mű időviszonyait (az elbeszélt időt; az elbeszélés idejét; az elbeszélt események időtartamát), valamint a befogadás idejét.
- felismerni a népi és írói irodalom jellemzőit, és azokat konkrét szövegekben bizonyítani;

- felismerni a stílusesszközöket (megszemélyesítés, hasonlat, hangutánzás, jelző), és azokat használni szóban és írásban;
- különbséget tenni költő és lírai én, elbeszélő és író között;
- érvekkel alátámasztani a szövegértelmezés során felvetett téziseket, az elsajátított tudást többnyire önállóan új szövegeken alkalmazni (téma, üzenet, fő- és mellékmotívumok, szereplők jellemzése, cselekedetek értékelése, ok-okozati összefüggések felismerése);
- kritikusan reflektálni az olvasott szövegre, önálló és értékelő képességei fejlettek, viszonylag könnyen jut el a megoldáshoz
- felismeri a szöveg műfaját, közlésmódját és stílusát,
- adott szempontok szerint válogató olvasással képes adatokat kiszűrni a szövegből és szövegek közötti összefüggéseket keresni
- megkülönbözteti a szöveg és a könyv szerkezeti egységeit (főcím, alcím, szövegtest, fejezet, bekezdés, lábjegyzet, tartalom, előszó, utószó, tárgymutató, bibliográfia),
- adott szempontok szerint válogató olvasással képes adatokat kiszűrni a szövegből és szövegek közötti összefüggéseket keresni, felfedezi a cím, a műnem, a műfaj és a szereplő közötti összefüggéseket,

A tanuló majdnem mindig elolvassa a kötelező olvasmányokat és részt vesz az értelmezésben.

Az órákon aktív, gyakran többet olvas az előírtnál, és gyakran használ kiegészítő forrásokat is.

Nyelv

A tanuló majdnem teljes mértékben, megértéssel sajátítja el a nyelvtani tananyagot, és példákon keresztül többnyire hibátlanul képes alkalmazni a megszerzett tudást:

- felismeri a tanult szófajokat
- felismeri a többszófajúságot
- ismeri és következetesen alkalmazza a helyesírási alapelveket, valamint a helyesírási szabályok többségét
- helyesen jelöli a hosszú és rövid hangokat a tőhang-váltást mutató főnevek és igék esetében is, a hangkapcsolatokat
- helyesen írja a tulajdonneveket, a földrajzi nevek bonyolultabb eseteit
- az –i képzős mellékneveket, az igakötős igék, a névutós szerkezetek, az alanyos, tárgyas, határozós és birtokos szószerkezetek, összetételek helyesírását nem véti el
- fel tudja ismerni és megnevezni a beszélő szándéka szerint elkülönülő mondatokat
- mondatelemzéskor felismeri és megnevezi a következő szintagmákat: predikatív szerkezet (igei állítmány, határozott alany), tárgyas szerkezet, határozós szerkezet (hely-, idő-, mód-, eszköz-, társ-), jelzős szerkezet (min.-, menny. ,birt)

Nyelvi kultúra

A tanuló beszédét teljes és helyes mondatokban fogalmazza meg, sikeresen és többnyire önállóan képes fejből elmondani kiválasztott szövegrészeket vagy irodalmi műveket; elmesélni, elmondani, leírni történeteket.

Legtöbbször logikus és érzelmi kifejezőerőt mutat minden beszédgyakorlatban (mindennapi élet témáiban és irodalmi élményekben).

Írásbeli munkái tartalmasak, többnyire helyesek, szerkezetileg rendezettek.
Önállóan megtalálja a szükséges információkat a szövegben, képes szinonimákat és antonimákat felsorolni.

Közepes (3)

Irodalom

A tanuló különféle irodalmi műveket (és más szövegtípusokat) olvas, és:

- részben képes megfogalmazni élményeit;
- önállóan meghatározza a mű irodalmi nemét, de a műfaj megállapításához segítséget igényel;
- ösztönzésre képes felismerni bizonyos kompozíciós elemeket;
- ismeri a népi és írói irodalom jellemzőit;
- ismeri a stílusesszközök meghatározásait, és tanár vagy társ segítségével felismeri azokat a szövegben (megszemélyesítés, hasonlat, hangutánzás, jelző);
- részben sajátítja el az irodalmi fogalmakat és terminusokat, olykor részt vesz az irodalmi szöveg értelmezésében.

A legtöbb esetben elolvassa a kötelező olvasmányokat, és olykor részt vesz azok megbeszélésében.

Az órákon időnként aktív.

Nyelv

A tanuló képes meghatározni a nyelvtani tananyagot, megjegyzi és visszaadja azt, de nem tanul rendszeresen, és hibázik a tudás alkalmazásában. Részben képes:

- felismeri a tanult szófajokat
- felismerni az alapvető mondatrészeket;
- tanári segítséggel megkülönböztetni az igeidőket és a nyelvtani kategóriákat;
- alkalmazni a helyesírás szabályait írásban (nagybetűhasználat, egybe- és különírás, központozás: vessző, idézőjel, gondolatjel);
- diktálás után ír (legfeljebb 6 hiba);
- válaszolni nyílt végű kérdésekre, de mondatai nem helyesek nyelvtanilag és helyesírásiilag;
- többnyire helyesen ejti a hangokat, de olykor hibázik a hangsúlyozásban, intonációban és a hangos olvasásban
- meg tudja különböztetni az egyszerű és összetett mondatot,

Nyelvi kultúra

A tanuló szóbeli üzeneteket, megtanult szövegrészleteket vagy irodalmi műveket tanári segítséggel tud visszaadni, elmesélni és leírni a különféle beszédgyakorlatokban (mindennapi témákban és irodalmi élményekben).

Írásbeli munkái részben kidolgozottak tartalmilag, részben helyesek és szerkezetileg rendezettek.

Segítséggel találja meg a szükséges információkat a szövegben, és tud szinonimákat és antonimákat megnevezni.

Elégséges (2)

Irodalom

A tanuló gyengén olvas különféle irodalmi műveket (és más szövegtípusokat), és néha részben képes megfogalmazni élményeit.

- néha segítséggel képes meghatározni a mű irodalmi nemét, a műfaj megállapításához viszont állandó segítségre szorul.
- ösztönzés hatására ritkán képes felismerni egyes kompozíciós elemeket.
- megkülönbözteti a népi és az írói irodalmat.
- bizonyos irodalmi fogalmakat (pl. megszemélyesítés, hasonlat, hangutánzás, jelző; költő és lírai én; elbeszélő és író; négysoros, tízes és nyolcas szótagszámú vers; üzenet, szereplők tulajdonságai, cselekedetek értékelése) ösztönzésre és segítséggel felismer.
- többnyire nem olvassa el a kötelező olvasmányokat, és ritkán vesz részt az értelmezésben.
- az órákon ritkán aktív.

Nyelv

A tanuló ritkán tudja meghatározni a nyelvtani tananyagot, részben megjegyzi és visszaadja, de ritkán tanul, ezért nem tudja alkalmazni a megszerzett tudást:

- olykor felismeri az alapvető mondatrészeket;
- tanári segítséggel megkülönbözteti az igeidőket;
- nagyobb helyesírási és nyelvtani hibákat vét;
- folyamatos tanári segítségre szorul;
- többnyire helyesen ejti a hangokat, de általában hibázik a hangos olvasás során.

Nyelvi kultúra

A tanuló ritkán képes szóbeli fogalmazásra, fejből elmondani kijelölt szövegrészeket vagy irodalmi műveket, történetet elmesélni, elmondani vagy leírni, még tanári segítséggel is, a beszédgyakorlatokban (mindennapi témákban és irodalmi élményekben).

Írásbeli munkái logikailag összefüggéstelenek és tartalmilag szegényesek, de kapcsolódnak a témához; sok helyesírási, nyelvtani és stilisztikai hibát tartalmaznak, de a forma megvan.

Néha képes szinonimákat felsorolni tanári segítséggel.

Elégtelen (1)

Irodalom

A tanulóknak nincs kialakult érdeklődése az olvasás iránt, és még megfelelő motivációval és segítséggel sem vesz részt a szövegértelmezésben.

- nem rendelkezik alapvető irodalomelméleti ismeretekkel.
- gyenge olvasási készsége miatt nem érti meg a szöveget.
- nem olvassa a kötelező olvasmányokat, nem vesz részt az értelmezésben.
- az órákon passzív, nem aktív.

Nyelv

A tanuló nem sajátította el a nyelvtani tananyagot, nem ismeri fel a nyelvtani kategóriákat.

- nem rendelkezik előismeretekkel, ezért nehezen követi a tananyagot.
- passzív és érdektelen.
- nem fogadja el sem a tanár segítségét, sem tanácsait.

Nyelvi kultúra

A tanuló nem képes szóbeli fogalmazásra, fejből elmondani kijelölt szövegrészeket vagy irodalmi műveket, történetet elmesélni, elmondani vagy leírni, még a tanár segítségével sem, a beszédgyakorlatokban (mindennapi témákban és irodalmi élményekben).

Írásbeli munkái logikailag összefüggéstelenek, tartalmilag szegényesek és nem kapcsolódnak a témához; nem tartják be a helyesírási és nyelvtani normákat.

Kifejezőkészsége gyenge, olvasástechnikája nem felel meg az életkornak megfelelő szintnek.